

norsk
soroptima

Kjære Soroptimister

Soroptimisters visjon er å være "en global stemme for kvinner" - gjennom bevisstgjøring av oss selv og andre, påvirkningsarbeid og konkret prosjektarbeid - lokalt, nasjonalt og internasjonalt. Kommunikasjon om dette i klubben og utad mot nye mulige medlemmer, organisasjoner og myndigheter lokalt og nasjonalt er da helt sentralt for vårt arbeid.

Unionsstyret oppfordrer derfor alle medlemmer til å være seg bevisst vår visjon, hva vi står for, hvordan vi arbeider, prosjekter vi har og effekten av disse, og sist - men ikke minst - hvorfor er jeg soroptimist og hva betyr medlemskapet for meg. Til det siste: Jeg tror det å formidle de beste personlige erfaringene og opplevelsene vi selv har som medlemmer er noe av det viktigste for å rekruttere nye medlemmer og bidra til å bygge bånd i egen klubb. Her har vi alle våre egne personlige erfaringer - som speiler det mangfoldet medlemmene representerer. Alle medlemmer oppfordres til å diskutere i klubben hvordan jeg kan formidle nettopp dette på en enkel måte og å tenke over de mange kanalene for formidling vi har, alt fra hverdagspraten til aktivt bruk av klubbens nettside. Jeg håper dette temanummeret kan gi alle noen tips og refleksjoner til dette arbeidet.

Nytt fra i høst er at Soroptima utgis som temanumre. Dette er i tråd med kommunikasjonsplanen 2015-2019 som ble vedtatt på representantskapsmøtet i mai. Det blir fokus på tema som er sentrale i organisasjonens arbeid - forhåpentlig til informasjon og inspirasjon. Her oppfordres klubber og medlemmer til å bidra - som flere har gjort i dette temanummeret.

Unionsstyret ønsker alle klubbene lykke til med soroptimistarbeidet - dere har mange aktiviteter som er verdt å formidle! Vi ser frem til et fortsatt godt samarbeid med dere alle.

*Beste soroptimisthilsen fra unionsstyret,
Kirsti Guttormsen*

Soroptima i ny drakt!

Ja, du har vel fått det med deg? Soroptima har blitt temablad. Dette ble en ny utfordring for redaksjonen og sannsynligvis en forandring for dere som nå skal lese bladet. Vi håper at dere alle finner noe som er interessant i dette første temanummeret. Tema for denne utgaven var kommunikasjon. Redaksjonen synes dette er en viktig sak for å bringe soroptimismens budskap ut til alle de som ikke har hørt om oss tidligere – eller kanskje ikke husker hva vi står for. Det er viktig at vi viser oss ute og at vi kan uttrykke oss på en måte som folk forstår.

Neste nummer kommer i mars, men vær obs! Frist for innsendelse av innlegg er 31. januar 2016 og tema er «Prosjektarbeid/utdanning og ledelse».

I mai kommer nok et temablad «Prosjektarbeid/helse og miljø» med tidsfrist 30. mars 2016.

Og siste nummer for vår redaksjon er i september «Konfliktløsning/vold mot kvinner» med tidsfrist 31. juli 2016.

En fredelig jul og et godt, nytt soroptimistår ønskes til dere alle fra redaksjonen i Soroptima!

- 4 Hvorfor er jeg soroptimist?
- 6 Vi tar ny sats for å forebygge menneskehandel
- 7 Word of mouse
- 8 Du finner det på nettet!
- 10 Junidag på torvet

- 11 "Kunst handler om kommunikasjon" sier Bodil Friele
- 12 Klubbens hjemmesider: Fem tips for vår viktigste informasjonskapsel
- 13 Venninneprosjekt
- 14 Den vanskelige kommunikasjonen
- 16 Kjølesalg på Gjøvik
- 17 Moldeklubbens besøk fra Solihull soroptimistklubb
- 18 SoropFriends
- 20 Brevskrivning – og kunsten å gi av oss selv
- 22 Juristprosa – bindeledd til klienter?

Norgesunionen

Unionspresident:
Kirsti Guttormsen
unionspresident@soroptimistnorway.no

1. visepresident:
Bente Lene Christensen
1visepresident@soroptimistnorway.no

2. visepresident:
Janine Schaller-Bøyum
2visepresident@soroptimistnorway.no

3. visepresident:
Jenni Maria Nossom
3visepresident@soroptimistnorway.no

Unionskasserer:
Wenche Wickstrand
unionskasserer@soroptimistnorway.no

Unionssekretær:
Unn Viken
unionssekretaer@soroptimistnorway.no

Unionssuppleant:
Kari H. Simensen Breilid
unionssuppleant@soroptimistnorway.no

Landssekretær:
Aud Brønn
landssekretaer@soroptimistnorway.no

Guvernører:
Aud Baadstrand Skare
governor1@soroptimistnorway.no

Gerd Halmø
governor2@soroptimistnorway.no

Programansvarlig:
Oddveig Stevning

Assisterende programansvarlig
Gro Skaaret

Redaksjonen

Redaktør:
Sylvi Larsgård Eliassen

Økonomiansvarlig:
Synnøve Fagerhaug

Redaksjonsmedlem:
Randi M. Hessen

Redaksjonsmedlem:
Hilde Skjong Sylte

Redaksjonsmedlem:
Hilde Grytting

Design og layout: MOOD Grafisk Design AS
Trykk: Møklegaards Trykkeri AS

Frist for innsending av materiell:

31. januar 2016
HUSK! Send høyoppløselige bilder.

Forsidefoto:
Bodil Friele.

Norsk Soroptima kommer ut med 4 nummer årlig og er medlemsblad for Norges 2000 soroptimister. Som del av Soroptimist International, en NGO (non governmental organisation) for kvinner, er vi tilknyttet FN med representanter i FNs organer i New York, Geneve, Wien, Paris, Roma, Nairobi og Kairo. Soroptimistene har konsultativ status i FN og Europarådet. Organisasjonen er en upolitisk sammenslutning av klubber og arbeider for internasjonal forståelse, vennskap, fremme av menneskerettighetene, bedring av kvinners stilling i alle samfunn, respekt og forståelse for andres arbeid.

Fra venstre: Unionskasserer Wenche Wickstrand, Oslo II, unionssuppleant Kari Henriette Simensen Breilid, Oslo II, 2. visepresident Janine Schaller-Bøyum, Bærum, 1. visepresident Bente Lene Christensen, Fredrikstad, unionssekretær Unn Viken, Oslo II og unionspresident Kirsti Guttormsen, Oslo II.

Hvorfor jeg er soroptimist?

Kirsti Guttormsen, Unionspresident (Oslo II soroptimistklubb)

Da jeg ble soroptimist 32 år gammel, var det godt og nyttig å bli kjent med andre utenfor mitt fag og med mer yrkeserfaring enn meg selv. Gjennom nettverket av ressurssterke og engasjerte yrkeskvinner, som soroptimistene er, utvikler jeg meg selv som yrkesaktiv kvinne og som privatperson. Soroptimister bidrar også til at jenter og yngre kvinner kan nå sitt potensial, og det er viktig. Muligheten for å utrette noe konkret og bidra sammen med andre er også en driver for meg. Vår visjon om å være en global stemme for kvinner er viktig i dagens samfunn. Likestillingen i samfunnet utfordres, og derfor må vi arbeide målrettet med dette, noe soroptimister gjør både lokalt, nasjonalt og internasjonalt.

Bente Lene Christensen, 1. visepresident (Fredrikstad soroptimistklubb)

Fordi det er en unik sammensetning av kvinner, på tvers av yrke, religion, nasjonalitet og alder.

Soroptimistorganisasjonen gir deg mulighet til å arbeide sammen med andre kvinner FOR andre kvinner både nasjonalt og internasjonalt. Dessuten får man en innføring i andre kvinners yrke og ståsted ved spennende yrkesforedrag.

Janine Schaller-Bøyum, 2. visepresident (Bærum soroptimistklubb)

Jeg ble soroptimist for litt mer enn fire år siden i Tyskland. Da jeg hørte om soroptimistene, hva de driver med og hva de står for, tente jeg meg med en gang. Jeg hadde da i lengre tid hatt lyst til å engasjere meg igjen, men mange grupper og organisasjoner fremsto for snever for meg.

Sls styrke er for meg at den ser utfordringene i sammenheng. "Empowering women" som kjerne – gi jenter og kvinner mulighet til utdanning, styrke dem til å ta tak i eget liv, ta ansvar, delta i samfunnet. I utgangspunktet var det prosjektarbeidet som tiltrakk meg, muligheten til å bidra. Da jeg flyttet til Norge kort etter at jeg ble tatt opp som

medlem i Tyskland, opplevde jeg en annen styrke av organisasjonen – det internasjonale nettverket. Jeg ble tatt veldig godt imot i Bærumsklubben og i Norgesunionen og opplevde mye raushet og tillit. Drivkraften er fortsatt å kunne bidra – men bieffektene er mange, blant annet vennskap på tvers av alder og steder samt muligheter til læring og selvutvikling.

**Jenni Maria Nossum, 3. visepresident
(Oslo II soroptimistklubb)**

Jeg er soroptimist fordi det gir en unik mulighet til å treffe samfunnsengasjerte og spennende damer på tvers av alder og yrker. At det samtidig er muligheter til å bidra for å hjelpe til med ulike prosjekter gjør det svært meningsfylt.

**Wenche Wickstrand, Unionskasserer
(Oslo II soroptimistklubb)**

Det som fikk meg til å si ja i 1972 til å bli med å starte en ny soroptimistklubb i Oslo, var

- det spennende med å få være i en klubb for yrkeskvinner der vi alle representerte ulike yrker og arbeidsplasser
- vi hadde ulik bakgrunn og alder
- vi skulle hjelpe og støtte hverandre
- sammen skulle vi arbeide for kvinners rettigheter og kår

Som soroptimist har jeg stadig blitt kjent med nye, sterkt samfunnsengasjerte kvinner i alle aldre og med et mangfold av interessante yrker.

Klubben vår har hatt prosjekter for å hjelpe barn og kvinner i både innland og utland. Vi har hjulpet unge kvinner til utdanning og arbeid. Alt dette har vært svært meningsfylt for meg og derfor er jeg fortsatt soroptimist!

**Unn Viken, Unionssekretær
(Oslo II soroptimistklubb)**

Jeg ble soroptimist litt tilfeldig, og hadde ikke så mye kjennskap på forhånd. Noe gjorde imidlertid at jeg valgte å bli. Spesielt viktig for meg er at vi jobber for å bedre kvinner og jenters livssituasjon gjennom utdanning, myndiggjøring og tilrettelegging for personlig utvikling. Dette kan gjøres på de ulike arenaer, enten det gjelder i de små lokalsamfunn eller i verdenssamfunnet. Små enkle prosjekter eller innspill til FN. Begge viktige og nødvendige.

Personlig gir det meg et rikere liv i møte med så mange flotte og dyktige soroptimistkvinner i ulike yrker og livssituasjon. Dette gir oss styrke og samhold.

**Kari H. Simensen Breilid, Unionssuppleant
(Oslo II soroptimistklubb)**

Jeg hadde aldri hørt om soroptimistene før jeg møtte en eldre, flott og myndig kvinne som var chartermedlem i Oslo II. Hun fortalte hvordan klubben hjalp båtflyktningene fra Vietnam i 70 årene og at hun hadde "adoptert" en gutt fra Tibet da Oslo II var involvert i tibetanske flyktninger. Hun fortalte også om medlemsmøtene hvor man traff andre kvinner i hyggelig lag og lærte om deres yrker gjennom yrkesforedragene. Dette syntes jeg hørt interessant ut og meldte meg inn. Samtidig som jeg blir beriket med ny kunnskap, er jeg med å bidra til andre unge kvinners læring i land der utdanning ikke er en selvfølge og hvor kvinnene står nederst på rangstigen. For dem gir utdanning en selvstendighet og verdighet til å klare seg i et mannsdominert samfunn. Dette synes jeg er noe av det viktigste arbeidet vi gjør som soroptimister.

Det var interessant å lese jubileumsnummeret "Norgesunionen av soroptimister 75 år – En stemme for kvinner gjennom 75 år" om de første kvinnene som etablerte de første Soroptimistklubbene i Norge. Jeg er stolt over kvinnenes visjon, moral og arbeidsvilje for å hjelpe andre kvinner – og det gjør meg stolt over å være medlem av en slik klubb. At vi er en internasjonal klubb og har muligheten til å danne vennskap på tvers av landegrensener og lære deres kulturer, synes jeg også er verdifullt.

Jeg tenker at de to årene jeg har foran meg som unions-suppleant vil være en tid hvor jeg skal lære mye nytt innenfor organisasjonsarbeid og lære ytterligere om soroptimistenes verdensomspennende arbeid. En tid med mye selvutvikling – som var våre pionerers tanke med denne kvinneorganisasjonen.

Produksjon av nytt fortellerteater: Vi tar ny sats for å forebygge menneskehandel

Soroptimistenes visjon er å være en tydelig global stemme for kvinner - konkret gjennom å bevisstgjøre oss selv og andre, drive påvirkningsarbeid og prosjektarbeid. AV KIRSTI GUTTORMSEN

Å bekjempe menneskehandel har vært og er et høyt prioritert mål i Soroptimist International. Soroptimistene i Norge har i mange år arbeidet aktivt for å forebygge menneskehandel gjennom bevisstgjøring her hjemme og prosjektarbeid i Moldova:

- bruk av fortellerteateret "Hva skriver de hjem om?", www.hvaskriverde.no, og at vi har lyktes med å få denne forestillingen inn i den kulturelle skolesekken i flere fylker de senere årene.
- åpne møter om menneskehandel med innledere fra offentlige myndigheter, frivillige organisasjoner, hjelpetil-tak, med flere.
- salg av over 25.000 Lilla Sløyfer som har gitt oss en inntekt på mer enn 500.000 kroner som går til bevisstgjøringsarbeid i Norge og forebyggende arbeid i Moldova.
- artikler i lokalmedia, resolusjon fra vårt representantskapsmøte til departementet og deltagelse på flere høringer.
- prosjektarbeid i Moldova hvor ungdom på internatskoler gis muligheten til et anstendig liv ved tilbud om livsmestringskurs, meningsfulle fritidsaktiviteter, et trygt sosialt miljø og incitament til videreutdanning. Prosjektet har pågått siden 2005 og formålet er å forebygge menneskehandel.

Nå tar vi påny et krafttak for å forebygge menneskehandel i Norge gjennom produksjon av et nytt fortellerteater, med arbeidstittel "50/50"!

Beathe Frostad og Astrid Elise Sæterøy, to dyktige, profesjonelle og ikke minst engasjerte fortellere/skuespillere, er i

startgruppen nå med produksjonen av denne forestillingen. Formålet er å lage en ærlig, opplysende og engasjerende forestilling rettet mot menneskehandel til prostitusjon i Norge. Målgruppen er ungdom og voksne.

Soroptimistene i Norge bidrar med finansiering, men det er først og fremst en større tildeling av midler fra Justis- og beredskapsdepartementet nylig som har gitt Norgesunionen det nødvendige økonomiske grunnlaget for å få til en slik produksjon med Frostad og Sæterøy. Vi er tildelt kr 225.000 fra departementet i første omgang og med mulighet for å søke om de nødvendige ytterligere midler i 2016 dersom vi ikke lykkes med tildelinger fra andre kilder.

"Hva skriver de hjem om?" har slått godt an og vært et grunnlag for diskusjon og debatt i videregående skoler, organisasjoner, og på åpne møter for et større publikum. Nå satser vi på at den nye fortellerteaterforestillingen på tilsvarende måte skal sette fokus og bidra til debatt om menneskehandel til prostitusjon. Ved bevisstgjøring kan holdninger endres, og fortellerteater er et godt egnet virkemiddel i så måte. Fakta underbygger gjerne det vi allerede vet - men beveger sjelden mennesker eller skaper holdningsendringer. Fortellerteater derimot gir tallene et ansikt og tydeliggjør menneskers skjebner. Enkeltindivider kommer til syne på en måte som frembringer empati, gjenkjennelse og erkjennelse hos publikum. Et mål med forestillingen vil også være å vise at dette er et sammensatt tema, og å gi publikum anledning til å begripe noen av årsakene, systemet og også selv å reflektere. "Hva har en hore fra Nigeria med meg å gjøre"?

Premiere er planlagt til høsten 2016, og vi satser på at dette blir startskuddet for at forestillingen blir vist over hele landet blant annet gjennom nettverket av våre 63 soroptimistklubber i Norge. Soroptimister nasjonalt og lokalt oppfordres også til å arbeide for å få forestillingen distribuert til den kulturelle skolesekken, forsvaret, næringsliv, utdanningsinstitusjoner og andre organisasjoner hvor vi kan nå unge voksne, men også et bredere publikum.

Vi satser på en smakebit på forestillingen allerede til vårt landsmøte i Sandefjord 27.-29. mai 2016 - så alle medlemmer oppfordres til å komme! ■

WORD OF MOUSE

– digital deling er det nye «word of mouth»

Mye har forandret seg de siste årene, spesielt hvordan vi kommuniserer: Katalysert av Internett og sosiale medier, som vi nå har tilgang til 24 timer i døgnet, hvor som helst og på hva som helst. Med ny strategiplan går Norgesunionen inn i en ny fase hvor digital kommunikasjon står høyt på agendaen.

AV SUE JANNE ALSAKER, BERGEN SOROPTIMISTKLUBB

Målet med kommunikasjonsplanen er å støtte den nye strategiplanen for 2015-2019, et verktøy for Unionen og alle klubbene. Våre mål er bevisstgjøring, påvirkning og handling. Men hva betyr egentlig det i hverdagen? Hvordan får vi engasjerte medlemmer? Hvordan klargjør vi hva vi står for og hva våre verdier er? Hvordan holder vi hverandre oppdatert? Og ikke minst, hvordan deler vi informasjon? Å være en global stemme for kvinner er noe vi må tilstrebe å være, "i alle kanaler".

Synlighet

Med enkle grep kan hver og en av oss nå vårt felles mål om å synliggjøre klubben og våre aktiviteter. Hver klubb kan ha fokus på sin hjemmeside; hvordan få frem de gode historiene og menneskene – og dele disse.

Innhold på digitale medier

Det handler om at klubbene utvikler innhold i egne kanaler – alt fra nettsider til sosiale medier. Innholdet må være av en slik art at den tilfører mottageren verdi i form av økt kjennskap, kunnskap eller holdning. Resultatet bør på samme måte som ved tradisjonelle markedsføringsmetoder ende opp med en spesifikk handling: Vil vi engasjere medlemmer? Vil vi verve nye? Vil vi rette søkelyset mot et prosjekt? Ønsker vi å samle inn penger? Og så videre. Vi må ha en bevisst holdning til det vi ønsker å kommunisere. Klubbene kan diskutere erfaringer og idéer sammen med sin nettansvarlige.

Den viktigste kanalen: hjemmesiden

Hjemmesiden er den viktigste informasjonskanalen for både Norgesunionen og alle klubbene. All informasjon skal ligge lett tilgjengelig på nett. Det er viktig at hjemmesiden tilpasses og at budskap spisses til de ulike målgruppene i kommunikasjonsplanen. For å ivareta denne viktige funksjonen er det hensiktsmessig med en nettedaktør og en utvidet nettedaksjon på unionsnivå. Klubbens nettansvarlige

har ansvar for å holde klubbsiden oppdatert. Alle medlemmer har et ansvar for å bidra med innspill til unionens og klubbens hjemmeside.

Flere klubber er flinke til å legge ut bilder og tekster som omhandler sine prosjekter, andre ikke. Stort sett brukes klubbhjemmesidene for lite.

Sosiale medier

Hver klubb bør ha en egen Facebook-gruppe med en ansvarlig for siden. Den kan brukes på ulike måter, men først og fremst for å dele de gode historiene. Den kan også brukes til å dele informasjon. Det viktigste er klubbens plan for bruk av sosiale medier. Her foreslår jeg at alle tar utgangspunkt i "årshjulet", merkedager og det som skjer i løpet av året. Planen trenger ikke være komplisert, men husk at sosiale medier ikke bare blir enda en "markedskanal" – det som legges ut skal engasjere! Vi bruker ikke sosiale medier først og fremst til å fortelle nyheter; vi forteller om hvem vi er. Små detaljer, de små historiene. Vi kan bli flinkere til å bruke bilder og video, og ganske få ord.

Sosiale medier er spennende kanaler for rekruttering av nye medlemmer. Her kan vi nå ut til spennende potensielle medlemmer vi ellers ikke når på tradisjonelt vis.

Historiefortelling og "word of mouse"

Soroptimistenes aktiviteter er perfekte for formidling og videreutvikling av fortellinger.

De kan gi leserne opplevelser som gjør at de vil fortelle historiene videre. Folk vil lese, lære og oppleve, og mest av alt – dele!

Vi ønsker ikke bare å dele tekst, men også bilder. Folk stoler på vurderinger av venner og kolleger, og deres venner og kolleger. Det er derfor viktig at vi alle tar ansvar for hvordan vi ønsker å fremstå som Soroptimister og at vi deler de gode historiene. Det krever planlegging, fokus på bilder og ikke minst "word of mouse"!

Lykke til med å dele gleden ved å være Soroptimist! ■

Du finner det på nettet!

Hjemmesiden skal være den viktigste informasjonskanalen for både Norgesunionen og alle klubbene.

AV NETTREDAKSJONEN RANDI MORDAL HESSEN, LIANNE OLSEN OG VESLEMØY KLINGSHEIM

Slik står det i kommunikasjonsplanen vedtatt på R&L møte, Stavanger 2015, og nå jobber unionsstyret og nettredeksjonen for å sikre at hjemmesiden er jevnlig oppdatert med interessant og nyttig informasjon.

I våre retningslinjer står det videre at de nettbaserte tjenester skal bidra til at organisasjonen kan nå sine mål knyttet til de fire satsingsområdene i strategiplanen:

- Synlighet
- Rekruttering
- Kommunikasjon
- Prosjektarbeid

De nettbaserte tjenester skal bidra til å sikre effektiv bruk av unionens ressurser, og sørge for best mulig kommunikasjon innad i organisasjonen, mellom organisasjonens ulike ledd og overfor samarbeidspartnere og publikum.

Hvem er i den nye nettredeksjonen?

Veslemøy Klingsheim fra Kristiansand fortsetter som nettredeksjonen på andre året og nå i rollen som redaktør. Med seg har hun to ferskinger; Lianne Olsen fra Sandnes og Randi Mordal Hessen fra Ålesund.

Randi Mordal Hessen Veslemøy Klingsheim Lianne Olsen

Redaksjonen vil berømme Britt Nordgreen og Ågot Alnes Orvik for den fantastiske jobben de har utført de siste fire årene, og det er med ærefrykt at vi nå overtar vervet. Britt og Ågot bygget opp vårt nye nettsted, og reiste land og strand rundt for å vise alle klubbene hvordan det nye publiseringsverktøyet fungerer. Nå er det opp til oss å vedlikeholde og videreutvikle det.

Veslemøy har erfaring fra i fjor, og vi to som er ny i vervet har mye å sette oss inn i, og det blir sikkert mange spørsmål i begynnelsen. Vi skal gjøre vårt for at Unionens hjemmeside er oppdatert på det som skjer, men også dere som både enkelt medlemmer og klubb er en viktig faktor i dette arbeidet.

Stadig utvikling

I fjor svarte alle klubbene på en omfattende undersøkelse om kommunikasjon i klubben. Spørsmålene handlet om både nettsidene, medlemsblad, og kommunikasjon generelt i klubben.

I evalueringen svarte klubbene at de mente at nettsidene våre i stor grad hadde relevant stoff, var funksjonelle, og fremsto som moderne med et tiltalende design. Mange kom også med forslag og ønske om forbedring og videreutvikling av nettsidene, blant annet på fargen på medlemsområdet som i dag har mørk bakgrunn og hvit skrift. Vi har gått gjennom forslagene fra undersøkelsen. I tillegg har vi fått en ønskeliste fra det nye styret om oppgradering. Vi går gjennom listen nå og ser på kostnadene for å gjøre endringer, så setter vi opp en prioriteringsliste.

Vi har allerede tatt i bruk elektroniske skjemaer for påmelding til R&L-møter, og nytt fra i år er at årsrapporten også fylles ut og sendes inn gjort digitalt. Flere nye funksjoner kan komme etterhvert.

Hva skal hvor?

Kommunikasjonsplanen setter opp en del retningslinjer på hvor vi skal publisere informasjonen. Noen har vi valgt å gjenta her:

Nye medlemmer

Unionsstyret har vedtatt følgende (Sak 10/15-16):

Hvor og hvordan presentere nye medlemmer

- Det lages egen mappe på innloggede sider «om oss» som heter «nye medlemmer». Dette i tråd med forslag fra nettredeksjonen. Landssekretæren sender annenhver måned til nettredeksjonen oversikt over nye medlemmer med navn, klubb og yrke. Nettredeksjonen legger dette i nevnte mappe "nye medlemmer".
- Klubbene oppfordres til å lage en egen presentasjon av nye medlemmer på sine egne sider, åpen eller lukket. Klubbene bør klarere med nye medlemmer om de samtykker til å bli avbildet for eksempel slik at ikke bilder legges på åpen side uten samtykke.

Minneord og æresmedlemmer

Minneord og artikler om æresmedlemmer legges ut på klubbsidene. Har avdøde eller æresmedlemmet hatt verv på unionsnivå, kan det sendes informasjon til nettredeksjo-

nen som vil lenke nyhetssaken fra hjemmesiden til klubbens artikkel/side.

Klubbmøtereferat

Klubben publiserer møtereferater på egne sider. Hvorvidt møtereferat skal ligge på åpen eller lukket side bestemmes av klubben selv. Husk samtykke til publisering av bilder.

Distriktsmøter og D-møtereferat

Arrangørklubben publiserer på sine sider og sender lenken til nettredaksjonen som publiserer saken med lenke til klubbsiden. Arrangementer kan publiseres som aktuellsak og legges inn i kalenderen på hovedsiden vår.

Hvem kan publisere?

Alle som ønsker å publisere på nettsidene til Norgesunionen sender bidraget til Unionspresidenten, som godkjenner og sender videre til nettredaksjonen.

Klubben er første prioritet

Det oppstår noen ganger tvil om en sak skal publiseres på klubbens eller på Norgesunionens sider.

Vi vil råde alle til å prioritere sine egne sider. Publisert stoffet der først, og send gjerne informasjon og lenke til unionspresident for å høre om det også kan legges på unionen sine sider, under Aktuelt.

Facebook og hjemmesiden www.soroptimistnorway.no

For å bli medlem av Facebookgruppen Soroptimister, søker man Soroptimister og lukket gruppe, og ber om å bli venn. (Det finnes også en dansk gruppe «Soroptimister»). Det er gledelig å se at det er mer og mer aktivitet på sidene til Facebook gruppen «Soroptimister», som nå har over 600 medlemmer i Norge. Denne gruppen styres verken av Unionsstyret eller Nettredaksjonen, men er en hyggelig plattform for kontakt og deling. Mange legger ut fine bilder og tekst om arrangement og merkedager. Vi vil likevel minne om at ikke alle medlemmer har Facebook og at Unionen ønsker at nettsidene skal være primærkilden for informasjon.

Det er ønskelig at saker av felles interesse for soroptimister som legges på Facebook, også sendes til nettansvarlig for publisering på egne klubbsider. På den måten kan alle se det, og det bygges dermed opp et fint arkiv på nettsidene til klubben.

Vi kan også ønske oss større trafikk på nettsidene våre, slik at de virkelig kan fungere som den foretrukne kilden til informasjon og inspirasjon. Aktiviteten på nettsidene rapporteres fra Google Analytics ukentlig, men har så langt ikke vært statistisk behandlet av nettredaksjonen. Rapporten vi får ukentlig gir informasjon om antall økter, gjenbrukere/nye brukere, sidevisninger, antall sider pr økt og tid brukere er inne på nettsidene samt en del andre opplysninger. Tallene

viser at aktiviteten på nettsidene ikke er så stor som en kanskje kunne ønske. Selv om en kan ane en liten økning i aktiviteten, så har sidene under 400 brukere pr uke. Besøktiden er heller ikke lang; under 4 minutter pr økt, og det er jevnt over kun 2-4 sidevisninger pr økt. Disse tallene viser vel ganske tydelig at medlemmene i adskillig større grad bør oppfordres til aktivt bruk av nettsidene og ikke minst, egne klubbsider.

Mye mer...

En god soroptimist bør ha de tre A'ene bak øret: Awareness, Advocacy, Action. Jo mer kunnskap du har om soroptimismen og arbeidet som soroptimistene gjør i et verdensomspennende nettverk, jo mer inspirasjon får du til eget engasjement. Bruk nettsidene våre til selv å fortelle om klubb og aktiviteter slik at andre kan inspireres til egne prosjekter og rekruttering av nye medlemmer! Husk delt kunnskap er dobbelt kunnskap!

I tillegg til nettsidene til klubbene og Norgesunionen, står det mye interessant å lese på hjemmesidene til SI Europa og SI International. Følg også med på informasjonen guvernørene legger ut på vår nettside

Advocacy news: På nettsidene til Europaføderasjonen finner man Advocacy News som publiseres 4 ganger i året med nyheter om utvikling i kvinneverds saker. Det er spennende å lese hvordan Soroptimister jobber for å påvirke samfunnet.

The Link: Nyhetsbrevet til Europaføderasjonen kan abonneres på via www.soroptimisteurope.org/multimedia

SoroptiVoiceBLOG: På nettsidene til Soroptimist International, kan en holde seg oppdatert om alt av prosjekter, innslag og meninger om hvordan vi kan bedre kvinners og jenters stilling og fremme menneskerettigheter for alle. <http://www.soroptimistinternational.org/blog>

Veien videre

Unionsstyret, tillitskvinner og nettredaksjonen har mange ønsker og idéer om hvordan nettsidene våre skal utvikles videre, og vi vil gjerne ha gode innspill til videre utvikling. Men – drift av sidene har også en økonomisk kostnad vi må ta hensyn til. I første omgang er det en del tekniske saker som skal og må oppdateres og rettes. På sikt er det også ønskelig med muligheten for å kunne abonnere på nyheter (RSS), slik at en kan få nyhetsrapport sendt direkte til egen e-post. Landssekretæren har også ønsker om en del utbedringer relatert til medlemsregister mm, og Unionspresidenten gir oss stadig et dytt framover i forhold til publisering av saker.

Følg med oss videre og gi oss gjerne konstruktive tilbakemeldinger både på sidenes brukervennlighet og innhold. Øk aktiviteten på egne klubbsider og kikk på hva de andre klubbene presenterer på sine sider, her er mye å la seg inspirere av! ■

Junidag på torvet

Levanger soroptimistklubb arbeider med markedsføring av klubben og soroptimistorganisasjonen.

AV PRESIDENT SOLVEIG LIA

Lørdag 6. juni arrangerte Levanger soroptimistklubb loppemarked på torvet i Levanger.

«Junidag på Torvet» var et arrangement i kulturuka 2015 i Levanger. Fra Paviljongen og bakluker på biler parkert i Torggata solgte klubbmedlemmene kjoler, skjørt, bluser, vesker, skjerf, smykker, bakverk og mye mer. Vi solgte også «Lilla sløyfer».

Klubbmedlemmene arbeidet godt med forberedelsene. Vår klubbpresident Maj-Randi Helgerud Due er utøvende kunstner og laget plakaten for å markedsføre arrangementet som også ble fint presentert i lokalavisa både før og etter. Klubbmedlemmene engasjerte seg, de fant fram masse fine klær og andre spennende ting for salg.

Værgudene var ikke på vår side denne dagen. Regnet pøste ned hele formiddagen. Likevel klarte vi å få et overskudd på ca. 8000 kr fra dette salget. Pengene gikk til Norgesunionens Utdanningsfond. ■

klubbmedlemmene Ragnhild Elgsæter og Åshild Ystad foran paviljongen.

Bilde viser plakaten som ble brukt i forbindelse med loppemarkedet, laget av klubbpresident Maj-Randi Helgerud Due.

Bakluka hvor «smykker til salgs» ble presentert.

«Kunst handler om kommunikasjon», sier Bodil Friele

Til minne om far – og alle andre krigshelter. AV GUNHILD VESTERHUS STRAND, BERGEN SOROPTIMISTKLUBB

Espeland fangeleir ligger like utenfor Bergen by. Den ble opprettet av tyskerne i 1942 og hadde i sin tid plass til 200 fanger. Flere medlemmer av Bergen Soroptimistklubb har lagt ned en stor og frivillig innsats for å beholde leiren som et av få autentiske minnesmerker fra krigens dager.

En av disse er kunstneren Bodil Friele. Formell utdanning innen kunstfaget gjennomførte hun først i moden alder - på Bergen kunsthøgskole. Friele er inspirert av stemninger, dufter, farger og landskap. Kunst er for henne reproduksjon av et indre liv. Hun har særdeles allsidige interesser. Dette gir bakgrunn og inspirasjon til hennes arbeid og mange utstillinger.

Erfaringer fra hele verden bærer hun med seg i sitt kreative arbeid. Hun sier at kunst handler om kommunikasjon. Betrakteren skal gjerne bli rørt, glad, provosert, sint – men aldri være likegyldig. Hennes materialvalg er ofte spesielt. For eksempel laget hun en utstilling kalt «All that trash» - basert på avfall. Sand og jord fra hele verden er hyppig benyttet i hennes arbeider. Farger og strukturer fascinerer henne og blandes inn i andre materialer som akryl, papir, gouache etc. til et røft uttrykk. Tekster – gjerne kryptiske – har også vært sterke inspirasjonskilder: Lets talk, More is less, All that jazz.

Den seneste utstillingen er basert på opplevelser hennes far Odd hadde under krigen.

Han var en ekte bergensk kjuagutt som meldte seg til tjeneste for landet ved krigens utbrudd. I Little Norway i Canada fikk han flygerutdannelse, men ble skutt ned over Tyskland og satt som krigsfange til krigens slutt. Bodils far var en kjær og trofast mann i venneflokken, men bare den nærmeste familie visste hvordan han slet seg gjennom netter med stadige mareritt.

Disse hendingene inspirerte Friele til en ny utstilling. I Espeland fangeleir ryddet man unna rot, kalket vegger og gjorde rommet klart for utstilling. Friele fylte rommet med ulike effekter, blant annet en skikkelig vedstabel malt i autentiske farger fra krigen (de mange gråtoner). Midt i vedstabelen plasserte hun en radio og fra den lød Øksnevads «stemme fra London» der han snakket i koder til motstandsbeveg-

elsen i Norge (Reven har fått nye briller, Spurven tygger drøv og Stå ikke stille). På bakre vegg viste hun video av bombe-fly på tokt, med lyd av fly og bomber som faller. I bildene vevet hun inn fragmenter av kodemeldingene. Farens eget utsagn: «Jeg kan tilgi, men aldri glemme», gikk som en forsonende rød tråd gjennom hele utstillingen.

Dette var en utstilling der historie og nærmiljø ble knyttet sammen på en verdig måte. Den ble meget godt mottatt, pårørende har uttrykt sin store takknemlighet og den er benyttet i elevenes historieundervisning. Hele overskuddet fra utstillingen ble donert til Stiftelsen Espeland Fangeleir. Flere har i ettertid fått anledning til å vise utstillingen, blant annet Geilo Kulturkirkes galleri i forbindelse med kirkens 5 års jubileum.

Det er tydelig at Frieles kreative ballast øker jevnt og trutt gjennom hennes mange gjøremål og gjennom hennes aldri hvilende nysgjerrighet og engasjement. Bergen Soroptimistklubb er stolt over å ha henne i sin midte og er takknemlig for alt hun bidrar med av menneskelighet og kunstnerisk kompetanse – til glede og utvikling for oss alle. ■

Klubbenes hjemmesider:

Fem tips for vår viktigste informasjonskanal

Vi er en aktiv og engasjert organisasjon; hjemmesidene gir oss muligheten til å vise det frem.

AV JANINE SCHALLER-BØYUM (2. VISEPRESIDENT)

SI Norge har feiret sitt 75 års jubileum i 2014, men for første gang har vi en kommunikasjonsplan - en viktig milepæl i å gjøre soroptimistenes innsats mer synlig. SI Norges og alle klubbenes hjemmesider er den viktigste informasjonskanalen. De webansvarlige har i de siste årene gjort en kjempeinnsats, reist landet rundt for å gi opplæring i å publisere på hjemmesiden. De nettansvarlige i klubbene har fått en nøkkelrolle i informasjonsarbeidet – men alle medlemmer er ansvarlige for å bidra med innspill. Her kommer noen tips for det videre arbeidet:

Finn inspirasjon

Vi har over 60 klubber med svært forskjellige hjemmesider. Se på dem og bli inspirert av de gode eksemplene. Er det en tekst som du synes at den også treffer klubben din? Det er lov å "stjele" - ingen må finne opp hjulet på nytt. Det kan være enklere å omskrive en tekst enn å starte med blanke ark. En annen mulighet er å se på hvordan svenske, danske eller andre soroptimister verden over presenterer seg og sine aktiviteter. Det er også mye å lære av andre organisasjoners nettsider.

Tenk på adressaten

Klubbenes åpne hjemmesider skal først og fremst gi informasjon om klubbens aktiviteter og har – ved siden av medlemmene – forskjellige eksterne målgrupper som lokalsamfunnet, dagens og mulige fremtidige samarbeidspartnere og potensielle medlemmer. Så ta en vurdering før det legges ut noe på den åpne hjemmesiden: Er informasjonen interessant for ikke-medlemmer? Eller dreier det seg mer om interne saker? Bruk medlemsrådet som hver klubb har – her kan det f. eks. legges ut møtereferater, oversikter over hvem som har ansvar for hva på klubbmøtene o. l.

Skriv korte tekster

Det er ikke noe hemmelighet: Korte tekster leses mer enn lange. Et lite avsnitt om et prosjekt kan være nok for å informere om det - og det er mer overkommelig å skrive enn lange avhandlinger. Prøv å få det vesentlige frem. Hva er prosjektens mål? Hva er blitt nådd hittil? Alle prosjekter er interessante – om det samles inn penger eller ikke. Målet å bedre barns og kvinners levekår kan nås på forskjellige måter. Det å gi sin tid og oppmerksomhet til andre har også

en verdi. Har klubben vennskapsklubber? Flott å vise de, kanskje legge ut lenker til deres websider.

Vær aktuell og bruk bilder

Oppdater siden regelmessig, for eksempel etter en klubbkveld eller når dere har startet et nytt prosjekt. Klubbens nettansvarlige sørger for at tekstene publiseres på hjemmesiden, men alle medlemmer oppfordres til å engasjere seg i å skrive for klubbens webside, særlig de som har hovedansvar for et prosjekt.

Tilføy gjerne et bilde etter et arrangement, et møte eller en aktivitet. Det er viktig å avtale på forhånd i klubben om det er noen som ikke ønsker å være med på bilder som legges ut på nettet. Det er flott med bilder som viser aktivitet – så husk å ta bilder når dere forbereder og har aktiviteter. Det sorteres klær til kjølesalg eller lages lilla sløyfer til neste aksjon? Ta et bilde!

Gjør en brukertest

Det kan være nyttig å ta en kritisk gjennomgang av sidene og kanskje gjøre en enkel brukertest. Vi som kjenner klubben og organisasjonen vår er muligens ikke de beste kritikerne. Spør ei venninne, en nabo, ei datter, et forholdsvis nytt medlem: Hva hadde du gjerne lest (mer) om? Skjønner du hva vi driver med? Hvordan fremstår vår klubb for deg – som interessant, aktiv, attraktiv? ■

Venninneprosjekt

Drammen Soroptimistklubb har satt i gang et pilotprosjekt med varighet fra 1. mars–1. september 2015.

Godt eksempel fra Drammensklubben: Bildet viser aktivitet og moro - en får lyst til å bli med i "venninne-prosjektet".

For at prosjektevalueringen skal ha en verdi, skal prosjektet omfatte tre kvinner fra Introduksjonssenteret og tre soroptimister. Prosjektevaluering legges til klubbens septembermøte.

Rammekriterier for utvalg av 3 kvinner:

Alder 25 – 40 år, enslig mor, bor med barna, kan skaffe barnevakt.

Bakgrunn:

Under diskusjoner med kvinnene (8) vi møter på Introduksjonssenteret er det registrert at flere av dem har et sterkt ønske om å ha en "venninne" utenom skoletiden å snakke norsk med. En venninne å gå tur med, på kafé, kino o. a. en gang av og til. Ønsket har kommet fra kvinner som er enslige og har barn.

Det har ansporet til at et venninneprosjekt kunne gjennomføres av yrkesaktive soroptimistkvinner av og til på fritiden. ■

Den vanskelige kommunikasjonen

Et tilbakevendende problem for de fleste soroptimistklubber er at de er lite kjent i sitt nærmiljø. Vi opplever stadig her i Larvik at folk ikke har hørt om oss engang. Og det til tross for at vi har vært her i 46 år, har ofte hatt omtale og har selv skrevet i avisen, hatt arrangementer, delt ut brosjyrer om oss selv, vært synlige. Sukk - god kommunikasjon som sitter i minnet er vanskelig! AV SISSEL HOBÆK, PRESIDENT LARVIK SOROPTIMISTKLUBB

Men det er bare å stå på videre. Her kommer en del punkter om kommunikasjon, både utad og innad i klubben. Mye av det er selvfølgeligheter, og mye av det gjøres i klubbene over det ganske land, men oppsummert kan det kanskje spore til litt mer innsats.

Kommunikasjon utad:

1. Forklar ordet soroptimist i samtale med folk. (latin: soror + optima = søster, den beste), for deretter raskt å fortelle om vårt globale arbeid for kvinner og barn. Antakelig vil navnet vårt huskes bedre da.
2. Bær nålen til daglig. Svar utfyllende på spørsmål om hva den betyr. Nålene finnes også som pins. Skaff dem, de er lettere å flytte fra plagg til plagg enn de gamle nålene.
3. Flett soroptimismen inn i samtaletemaer der det passer. Det kan være om flyktninger, fattigdom, hjelpearbeid

som andre gjør etc. Vi gjør også mye godt arbeid vi kan være stolte av.

4. Lag små brosjyrer om klubben og organisasjonen til utdeling ved arrangement, stands, som vedlegg til henvendelser og brev. I tillegg bør klubben ha små foldere til å knytte på gaver og blomsterbuketter før man gir dem bort. Unionens webside har forslag til brosjyrer, plakater, tekster.
5. Skaff banner eller roll-up som kan settes opp hver gang klubben skal være synlig. Opplysninger ligger på websiden.
6. Lokalavisen er viktig som spreder av informasjon. Ring avisen hver gang klubben har arrangement, har stor innsamling, har valgt nytt styre og alt annet. Hvis avisen ikke kan sende en journalist, så spør om dere kan skrive og ta bilde selv. Det er vel ingen lokalavis som sier nei til å ta inn det. Oppmuntre egne medlemmer til å skrive innlegg om soroptimistsaker som opptar dem, og be dem undertegne med navn og klubb.
7. Fra unionen får man pressemeldinger om FN's merkedager. Sørg for at de kommer på trykk i lokalavisa, gjerne med litt lokal vri. Eller skriv innlegg selv.
8. Inngå samarbeid med andre organisasjoner. Det kan gavne alle parter. I Larvik har vi i mange år samarbeidet med Inner Wheel og biblioteket om åpent arrangement med foredrag på 8. mars. Nå har vi sagt ja til å delta i arbeidet med å arrangere kafé for innvandrerkvinner sammen med Sanitetsforeningen.
9. Hold klubbens nettside oppdatert og interessant. Det finnes sikkert kreative personer i klubbene som kan friske den opp. Lag Facebook-sider, en åpen og en lukket for medlemmene. Det er på nettet de unge henter mye av sin informasjon, og det er trygt og lett å henvise til nettsidene hvis de er letleselige og severdige.
10. Faste arrangement som gjentas med jevne mellomrom, gjør at folk i lokalmiljøet etter hvert vet hva klubben står for. I Larvik har vi hatt kirkekonserter i svært mange år, og trekker full kirke hver gang. Og vi merker at folk forbinde oss med konsertene våre, og derved vet litt om soroptimister.
11. Hvis klubben får tak i foredragsholder som kan trekke mange mennesker, ikke nøl med å invitere andre sorop-

NYTT MILJØNETT

Larvik-klubben tar miljø på alvor! Vi har laget nytt nett med ny logo! Nettet markedsfører organisasjonen vår samtidig som salget bringer penger til utdanningsfondet! Og du sparer miljøet for plastposer!

30,- pr. stk. pluss porto

*Super venninnegave eller som gave "med noe oppi" til foredragsholderne!
Eller kjøp inn til klubben for videresalg - bestem prisen selv! :-)*

Bestill gjerne klubbvis: thorka2@online.no

timistklubber, men også andre organisasjoner, foreninger, kanskje til og med holde åpent møte. Det knytter klubbens navn til gode begivenheter.

Kommunikasjon innad:

1. Klubben bør hele tiden skolere medlemmene sine. Det er vanskelig, spesielt for nye medlemmer, å lære soroptimismen å kjenne. Det tar sin tid, og gjennom møtene bør man stadig fylle på med kunnskap. Det er ikke nok med den informasjon som gis i begynnerfasen. I vår klubb har vi brukt programansvarlig (PA) og assisterende programansvarlig (APA) til dette. På hvert møte orienterer en av dem om noe fra SIE eller SI. Og det er mye å ta av på nettet.
2. Klubbavis er kjempepopulært hos oss. Den kommer med to nummer i året, i juni og desember. Vi har en redaksjon som samler stoff, en som setter sammen, og sidene kopieres på printer. Men alle bidrar. Hver gang man deltar på noe, får man i oppgave å skrive noe til bladet vårt. Kamera brukes flittig, og stoff hentes også fra SIs nettsider. Hvert halvår fungerer avisen som en oppsummering av all aktivitet, og den leses flittig. Det beste av alt er at vi selger annonser og tjener penger på den, 200 kroner for annonse hele året (to utgaver). Ingen bedrift/forretning sier nei til det når vi forteller at all vår virksomhet dreier seg om hjelpearbeid. Og så får annonsørene bladet vårt

«gratis» til gjengjeld. Så leserne er langt flere enn våre egne medlemmer. Ideen er herved gitt til alle klubber.

3. Kanskje man bør styrke fadderordningen, lage en oppgave over fadderens plikter. Slik blir nye medlemmer fulgt bedre opp og dras lettere med i klubbarbeidet.
4. Sosiale tiltak som turer, hyggekvelder, konserter, restauranbesøk gir sammensveising i klubben. Man blir godt kjent og det aktive klubbarbeidet går lettere.
5. Hele klubben bør drive aktivt rekrutteringsarbeid. Å invitere mange potensielle medlemmer til informasjonsmøte en gang i blant gjør soroptimismen kjent, og forhåpentligvis er resultatet flere medlemmer i klubben. Gjør gjerne bruk av distriktskontakten.

Til slutt et forslag til arrangement, enten i egen klubb eller i samarbeid med andre:

Fortellerteatret med forestillingen «Hva skriver de hjem om», en forestilling om menneskehandel. Fortellerne og scenekunstnerne Sara Birgitte Øfsti og Beathe Frostad reiser rundt med forestillingen etter avtale. Arendal/Grimstadklubben brukte dem til sitt store møte om trafficking. Dette kan man lage en hel kveld av.

Gå inn på www.hvaskriverde.no og les. ■

Kjolesalg på Gjøvik

28. og 29. juni arrangerte Gjøvik Soroptimistklubb kjolesalg. Vi var inspirert av Bergensklubben og tenkte at dette var en morsom måte å samle inn penger på, samt at det ville knytte medlemmer tettere sammen i praktiske forberedelser og gjennomføring. AV ELSE M. NORDVIK SOLBERG

Vi hadde på forhånd samlet inn ca. 200 kjoler, hatter og vesker. Kjolenes kom fra medlemmer selv, deres familier og venner og venners venner igjen. Det var et stort spenn i kjoleutvalget; fra korte ung-pikekjoler til gallakjoler og sågar et knippe håndsydde kjoler i Tai-silke. Alle kjoler ble sortert etter type, priset og hengt pent på stativer. Heldige var vi som gratis fikk låne flott forretningslokale midt i Storgata, mange stativer og utstillingsdukker samt kleshengere.

Klubbens kreative interiørarkitekt og hennes medhjelpere lagde en fantastisk utstilling i 3 store vinduer der utstillingsdukker med gallakjole og flosshatt, samt sommerkjoler på klessnor og gammel symaskin inviterte kunder til å stikke innom.

Vi hadde informasjonsbrosjyrer om klubben samt plakater om utdanningsfondet og Soroptimist Norway- Roll-up så det var ingen tvil om hva inntektene skulle tilfalle.

Den første dagen var det nattåpent i byen, samt at det også var et stort Tenårings-Treff på Gjøvik. Dette gjorde sitt til at det var mange som tok turen innom «butikken vår».

Vi hadde noen morsomme dager og et utrolig resultat: kr. 27 000,-. ■

Her poserer Eva, Susanne, Ada, Inger Johanne, Heidrun, Gøran, Kristina, Else og Sissel.

Sommermarked i Kristiansund

AV INGRID GROTLI STRØMSHOLM

I juli stilte noen representanter for Kristiansundsklubben opp på sommermarkedet i Vågen, i hjertet av Kristiansund. Været var strålende, humøret var på topp, og salget gikk ganske bra. Mest populære var gamle Norgesglass, men ellers gikk det kaffeservice, kasseroller, duker, lamper, skåler og ellers litt av hvert av ting og tang.

Vi solgte lopper for kr 2700, og de er øremerket prosjektet vårt i Roligheten bofellesskap i Kristiansund.

Moldeklubbens besøk fra Solihull soroptimistklubb 5.–9. juni 2015

Etter en vinter med kontakt via e-post var det endelig klart for besøk fra vår nye vennskapsklubb i Solihull (i nærheten av Birmingham, England). Vi så fram til besøk fra seks representanter fra klubben, som vi skulle tilbringe fire hyggelige dager sammen med. Vi skulle bli kjent, lære av hverandre og ikke minst formalisere vennskapsklubbsamarbeidet. AV MARIANNE SOLLI, SEKRETÆR, MOLDE SOROPTIMISTKLUBB

Etter at gjestene var innkvartert hos medlemmer fredag kveld, møttes vi alle lørdag formiddag på kulturhuset Plas-sen til en «Molde» dag. Her fikk vi omvisning i det nye biblioteket hvor leder Evy Bergum orienterte. Deretter besøkte vi Møre og Romsdal Kunstnersenter som holder til i samme bygg. Etter lunsj spaserte vi til Romsdalsmuseet hvor museumsdirektør Jarle Sanden guidet oss fra Chateautet, langs den «grønne korridor» og videre til museet. Et besøk på byfjellet Varden (406 moh) hører også med når vi får gjester i Molde og vi dro opp dit etter guidingen.

Lørdag kveld inviterte president Tove Hauge til hyggelig middag hjemme hos seg.

Søndagen var «kystdag». Vi fordelte gjestene i privatbiler, og satte kursen utover mot Romsdalskysten. På vei mot fiskeværet Bud kunne vi se over til gassanlegget «Ormen Lange» i Aukra. Gassen som foredles her eksporteres i all hovedsak i rør over til England. Hele 20 % av det engelske gassforbruket kommer herfra. I Bud besøkte vi festningsverket fra 2. verdenskrig og fuglefjellet, før lunsjen ved «Bryggjen». Her fikk man anledning til å smake flere av havets retter, fiskeball, boknafisk, fiskesuppe og bacalao var blant innholdet.

Turen gikk videre nordover langs Hustadvika, med et stopp ved den berømte Atlanterhavsveien. Veien sørger for en del av fastlandsforbindelsen til Averøy. På Averøy besøkte vi Kvernes stavkirke hvor guiden fortalte om kirkens historie. Et av Moldeklubbens medlemmer, Gunhild Gussiås, har sommerhus på øya og vi fikk gleden av å bli invitert dit på kaffe og kaker. En lang og innholdsrik søndag ble avsluttet med middag hjemme hos et annet medlem; Gerd Wold Goddard på Strande, som har en idyllisk eiendom ved Fannefjorden. Mandag la vi opp til et «slakkere» program. Det ble anledning til shopping og et besøk med orientering i Molde Domkirke. I tillegg ble det anledning til omvisning på byens fotballstadion, Aker Stadion. MFK har de siste årene vært en ledende norsk klubb, som har «fostret» flere fotballpersonligheter som er blitt stjerner også i England. Blant annet var

Ole Gunnar Solskjær godt kjent blant de engelske gjestene. Moldeklubbens sommermøte ble lagt til denne mandagskvelden, slik at det skulle bli anledning for alle klubbens medlemmer å hilse på de seks gjestene. Solihull fikk presentert klubben og flere av deres flotte prosjekter, og erfaringer ble utvekslet. Avslutningsvis ble det overrekket gaver, samt foretatt formalisering av venns-kapsprosjektet, hvor våre respektive presidenter signerte et sertifikat som bekrefter vennskapsbåndet mellom Molde og Solihull.

Vi ser fram til et videre givende og hyggelig vennskap med soroptimistklubben i Solihull. ■

SPINNVILT

Norges største utvalg av rokker!

- spinning
- veving
- garn
- fiber
- farger
- kurs

Nettbutikk.
Vi sender over hele landet.

www.spinnvilt.no

SoropFriends

AV RANDI DØNNUM OLERUD

Etter hvert har jeg forstått at også flere Soroptimister spør seg: SoropFriends, hva er nå det? En selskapsklubb? Nei, så langt derifra, men hyggelig og utbytterikt er det.

Greta Hvaring, kom fra Narvik klubben, men har vært bosatt i La Nucia i Spania i 30 år, kanskje mer. Våren 1989 fikk hun den geniale ide å samle «trekkfuglene» hjemme hos seg. Hun tenkte på Soroptimister med kortere eller lengre opphold i Spania. Hun ville at den soroptimistiske ånd skulle bli holdt levende. Greta satte inn annonse i lokale engelske, tyske og norske aviser. Den 6. april samme år hadde de sitt første møte. Det ble representanter fra England, Mexico og Norge. Det var Shahla Jahangosha - Bergen, Sigrid Tønder, Asker, og Ellen Aasland, Gjøvik. I desember sto det en oppfordring i Soroptima med hilsen fra Greta om å ta kontakt hvis noen var i Alicanteområdet. På den tid hadde de allerede hatt 3 møter. De engelske falt fra etter hvert på grunn av lang reisevei. Vinteren 1990 vokste kontingenten til 8 faste personer pluss feriebesøkende. Dermed var SoropFriends et faktum, en faglig, sosial og økonomisk Monolitt for Norgesunionen.

Greta hadde oppdaget at jeg tilbragte feriene i Albir fra 1985. Hun ringte og inviterte meg med, det ble et hyggelig og utbytterikt møte med norske og engelske soroptimister. Fra 1989 til 2002 ble det bare sporadiske besøk, men fra oktober 2002 ble jeg en fast deltager.

Hvem er Greta?

Jo, Soroptimist i Narvik fra 1973. Høyt utdannet økonom. Ganske raskt ble hun valgt som Deputy for Norges Unionen, senere Guvernør. Veien gikk videre til EuropaFøderasjonen, hvor hun ble Formann i SIE Finanskomite i flere år. Da ønsket hun en kort pause, men ble raskt valgt tilbake i SIE, først som Treasure Elect, så nye 4 år som Treasure. Det er jo stillingen i «hjertet av organisasjonen».

Med all sin kunnskap og erfaring ønsket hun å samle Soroptimister i Spania. Hun tenkte på de som var på grensen til å falle fra, og hun klarte det.

Møtene: Holdes siste mandag i hver måned, kl. 1630 hjemme hos Greta, i «Glasshuset.» Noen ganger er det 8–9 deltagere, men når feriegjestene kommer kan det bli 15–16. Møteprogrammet følges strengt. Etter lys seremonien kommer ofte

«Ord for dagen», et godt samlingspunkt. Etter at alle saker er gjennomgått, holdes det et foredrag, deretter orientering fra hver enkelt om de prosjektene klubbene har hjemme. Møtet avsluttes ofte med et dikt, før lysene slukkes mens vi deltar i det. Etterpå starter det sosiale liv, med mat, kaffe, te og ikke minst vin eller cava. Ja, du hørte rett, vin - man er da i Spania. Ca kl. 20 reiser vi hjem, fulle av inntrykk.

Prominente gjester

La meg først kort nevne noen viktige besøk i årenes løp: SIEs budsjettmøte, med påtroppende president Monique Rivere og fire andre, da de skulle sette opp budsjettet i Moniques 2 års periode. Så Norgesunionens ledelse, først med Karin Guttormsen, så Solveig Haug Urdal, deretter Sigrid Ag, alle kom med sine representanter fra Soroptimas redaksjoner. Videre: SIE president Hanne Jensbo, SIE ekstensjonspresident Siri Bjerke, SIE President Elect, Eliane Lagasse. Presidenten i Lima/Peru, også Barcelona klubben, Madrid klubben og medlemmer fra andre spanske klubber. Mange av disse deltagere har jeg møtt, det har blitt minner for livet.

Saker SoropFriends har vært opptatt av

Bærebjelken i programmene i mange år, var all kunnskapen Greta hadde. Som økonom i Europa Føderasjonen fikk hun første gangs kjennskap og kunnskap om alt som skjedde der, samt mange andre steder i verden. Hun var stadig på reise, til Berlin, Paris, Belgia, London m.fl., og alt delte hun med oss da hun kom hjem. Faktum er at jeg har aldri visst så mye om hva Soroptimistene utretter, av stort og smått, i mange deler av verden, som i denne tiden med SoropFriends.

Fadderbarn: En periode hadde vi et fadderbarn i Plan. Han het Rodolfo, og bodde i Ecuador. Det var Sandra som var ansvarlig, men vi var alle sammen om fadderskapet. Nå er han voksen.

Refleksbrikker var ikke praksis i Spania, med den begrunnelse at det kunne forstyrre bilførere. Dette ville Greta endre på, og søkte kommunen om tillatelse til å dele ut refleksbrikker, som vi skaffet fra Norge. Teateret i La Nucia ble fylt av folk, eldre og yngre, mødre med barn. TV og aviser var til stede. Et yrende liv. Folk grafset til seg av refleksbrikkene, som de kalte «Medaljonger». Vi fordelte etter beste evne.

Prosjektet ble gjentatt enda en gang, da var Aud Henningsen og Ingeborg Lie Syvertsen med.

Leprasykehuset: Den 5. mars 2013 inviterte SoropFriends med venner til leprasykehuset Fontilles i landsbyen Tormos. Det stod ferdig 1909, og var fortsatt i drift. Et fantastisk anlegg, der det ble gjort mye forskning, for at leprasyke skulle få behandling. Samtidig skulle stedet være et hjem for leprasyke der de kunne bo hele livet, og ha et meningsfylt liv. De fleste kom fra Valenciaregionen. Stedet var som en landsby med små hus, kirke og teater, drevet på humanitær basis av Jesuittprester og Fransiskanerordenen, samt hjelp av frivillige. Et samfunn, nesten selvforsynt med alt. Stedet var omringet av en høy mur, noe naboer hadde forlangt for lenge siden, i redsel for smitte. Etter omvisning ble det samlet inn 330 E, en takk og en gave til stedet. Lepra er nesten utryddet i Spania nå, og stedet ble stengt for kort tid siden. Men, sykdommen florerer dessverre i India og Østen.

Hilsener fra nær og fjern: Vi møter soroptimister fra inn- og utland, det utvider vår horisont og gir oss mange gode venner.

Det er gode foredrag på møtene, det kan være om mange ting, f. eks yrkesforedrag eller reisebeskrivelser fra nære og fjerne land som soroptimistene har besøkt. Vår faste møteleder er Synnøve Bjørke. Hun har fortalt fra Mexico, fra Cuba, fra Italia, fra Andalucia og flere andre steder. Elin Høie har vært i Myanmar, Aud Henningsen i Egypt, og på jordomseiling. Anna Ziedliecka dro alene til Galapagos i en alder av 80 år.

Anna Ziedlecka er geolog og polsk. Hun har holdt foredrag om sin barndom og oppvekst i Krakow, om polske juleskikker, og om saltgruvene nær Krakow, deres geologi og historie. Dette er bare eksempler, mange andre har bidratt.

Vi er også imponert når vi hører om alle de flotte prosjektene klubbene rundt i Norge har vært engasjert i. Klubben i Mo i Rana har startet opp en vennskapsklubb Vilnius Old Town, og de har bidratt til et ungdomsprosjekt i Vilnius. Os Soroptimistklubb har hatt mange prosjekter. Deres kanskje største prosjekt er all hjelpen de har bidratt med til Romaniahjelpen etter diktaturets fall i Romania. Dette er bare noen eksempler på hvordan vi følger med på hva som skjer hjemme, selv om vi er i Glasshuset.

Marina Baixa-klubben

Greta var hjernen og kraften bak Marina Baixa-klubben, den første Soroptimistklubben på Costa Blanca kysten, med sete i Alfaz del Pi, men hun snakker aldri om det selv. Hun og Synnøve Bjerke samt Aud Henningsen sto på markedet (Rastroen) og solgte ting de hadde samlet inn, for å få nok inntekter til charterfesten for Marina Baixa. Det ble et høytidelig arrangement i Casa Cultura, med middag, og SoropFriends var blant gjestene. Der var også Hanne Jensbo og mange spanske og utenlandske gjester. Damene fortsatte også lenge etterpå for å hjelpe klubben på bena. Nå står den støtt. De spanske damene er flinke.

Da Greta var 70 år inviterte hun mange venner og SoropFriends til stort arrangement i La Nucia (hennes hjemkommune). Hun ga klar beskjed om at hun ikke ønsket gaver, men penger. Lite ante vi at alt hun fikk var tiltenkt «Guttemusikken» i kommunen, men vi forsto det da tonene fra orkesteret kunne høres i det fjerne, og guttene kom marsjerende inn midt under middagen.

SoropFriends var også med og sponset «fotballgutta i Alfaz del Pi», så de kunne komme til Norway Cup.

Den 26. februar 2010 feiret klubben sitt 20 års jubileum. Nevner bare et stort arrangement i Casa Cultura, hvor gjestene ble tatt imot av ordfører Vicente Arques, i Alfaz del Pi, og presidenten i Marina Baixa klubben, Montze Gasco. Dette bekrefter vel den respekt Soroptimistene nyter godt av der nede.

Økonomien

Til slutt må jeg komme inn på det økonomiske aspektet ved SoropFriends, hva det betyr for klubbene og Unionen. Bare et lite eksempel: Jeg reiste til Albir oktober 2002, kom hjem mai 2003. Fordi vi har møteplikt måtte jeg meldt meg ut av Bærumsklubben med et så stort fravær, men tilhørigheten til Sorop-Friends løste problemet. Vi som har gleden av å være med i SoropFriends betaler ingen ting, knapt nok for maten. Bare et lite eksempel nå: For ikke å ta i for hardt, kan vi si at det er 8–10 Soroptimister fra forskjellige kanter av Norge, som bor det meste av vinteren i Spania. De er aktive i SoropFriends, men betaler sin kontingent til klubben hjemme. I løpet av 10 år ville klubbene til sammen fått 150 – 200 000 kr mindre å rutte med hvis de hver især måtte forlate sin klubb.

Herved en stor takk for alt hva SoropFriends har betydd for meg! ■

Brevskrivning – og kunsten å gi litt av oss selv

Når skrev du sist et brev? Et gammeldags brev, brettet inn i en konvolutt og postlagt med frimerke på? Vi er vant til å sende ut meldinger, eventuelt med bilder og videoer, som kan nå mottaker også i fjerne land umiddelbart. Og få øyeblikkelig respons – eller for den saks skyld ha en “virtuell” prat i form av en Skype-utveksling. Kanskje overser vi hvor nytt alt dette egentlig er. Kanskje kunne det være litt interessant å prøve å sette oss inn i hva brevskrivning har betydd gjennom langt det meste av soroptimismens historie. AV NINA TJOMSLAND

I 1950- og 1960-årene, da soroptimismen spredde seg raskt i Norge og et helt nettverk av nye klubber kom til, var det å ha en telefon ennå luksus; så sent som i 1970-årene kunne det være mange års ventetid på å få installert et apparat. Å ringe rikstelefon var dyrt og innfløkt: det gikk via en sentral og kunne innebære lang ventetid – og dårlig forbindelse.

Reising var dyrt. Og tungvint. Ytterst få hadde bil. Den strenge bilrasjoneringen ble ikke opphevet før i 1960, og bare få ville ha hatt råd uansett. Flyforbindelser var sterkt begrenset, og det å fly kunne svært få tillate seg. Følgelig kunne det ta bortimot en uke hver vei å reise mellom Østlandet og Finnmark, for eksempel.

Utdype kontakter

Vi avtaler møter, raskt og effektivt, via nettet. Hvordan fikk de det til, over store avstander, før? Å finne tidspunkter som passet alle, å fastlegge tid og sted, dagsorden, tema, fordeling av oppgaver og roller? Hvordan var det mulig for Mary Barratt Due, president i Oslo-klubben, å ta ansvaret for hele føderasjonen i 1948, og utføre oppgaven med glans?

Hvor mye slitesterk glød måtte de ha, både hun og andre pionerer som Ulrikke Greve Dal, danske Clara Hammerich og franske Suzanne Noël i å inspirere til, holde kontakten med og oppmuntre klubber rundt om i Norge? De kalte seg søstre, og de utviste både oppmerksom og utrettelig søskenkjærlighet i det vi i dag kaller nettverksbygging, komplett med vedlikehold og utdyping av kontakter.

Brevet er kanskje det aller viktigste elementet i svaret.

Mary Barratt Due var pianist og reiste mye; i godt voksen alder fikk hun Fulbright-stipend til et opphold i Statene, og utnyttet tiden også til å knytte kontakter med klubber og enkeltsøstre der. Hun understreket alltid hvor viktig det var

å dyrke brevkontakt - ikke minst fordi vi har så mye å lære av hverandre.

Her ligger enda et tankekors. Vi som kan finne informasjon om hva det enn skal være med et tastetrykk, kan trolig vanskelig tenke oss inn i hvor lite de aller fleste visste om andre land, kulturer, væremåter og for den saks skyld problemer: Norge hadde én eneste radiokanal og fjernsynet kom bare langsomt inn – svart-hvitt og med sterkt begrenset sendetid. Brevkontakt med søstre ga mulighet til utveksling av tanker, holdninger, kunnskap, til personlig vekst i form av lærdom og innsikt.

Kontrasten mellom brevskrivning og nettkontakt er dramatisk. Meldingen på nettet er gjerne raskt formulert. Og enda raskere slettet.

Rydde plass til rolige stunder

Å skrive et brev, derimot, har gjerne undertoner av at “dette er en bit av meg”, “dette er noe jeg har tenkt gjennom og nå tilbyr deg.” Vi har fått overlevert brevveksling fra flere tusen års kulturer, gjerne med refleksjoner som kan gi innsikt i personlighet, hendelser og tid. Tenk bare på omhyggelig bevarte brevbunker – gjerne knyttet sammen med silkebånd og gjemt i en “hemmelig” skuff – som forteller om personlige forhold, for den saks skyld gjerne kompliserte og dramatiske kjærlighetshistorier. Slikt stoff byr på uendelige rikdommer. Brev har vært, og er, så viktig for skrivning av både romaner, enkeltbiografier og historiske verk at det stadig blir påpekt hva fravær av brev vil bety for dem som vil skrive om vår tids mennesker.

Selv om vi kanskje ikke reflekterer over det, kan bevisstheten om at brev kan bli lest flere ganger, og tatt vare på, føre til at vi tar litt ekstra tid til å overveie det vi skriver, og hvordan vi uttrykker det. Da kan vi nærme oss et av tidens motebegre-

"Johannes Vermeer - A Lady Writing - Google Art Project" by Johannes Vermeer - Licensed under Public Domain via Wikimedia Commons.

per, "mindfulness", noe som har et meditativt preg. I tett-pakkede dager kan det være vanskelig å rydde plass til slike rolige stunder. Nettopp derfor kan de være ekstra verdifulle. Og givende.

Gi litt av oss selv

Å prøve å skru tiden tilbake ville bare være et uttrykk for naiv sentimentalitet. Likevel: kunne det ha noe for seg, i ukene

fremover – hvis vi da ennå sender ut julekort – å hente litt inspirasjon fra tidligere generasjoner soroptimistsøstre, og bruke det i modernisert form? La rundskrivnet som mange av oss legger inn i julekortet, få et reflektert innhold, litt mer som om det var et gammeldags brev? Ikke liste opp hvor vi har reist i ferier og hvor vellykkede våre barn og kanskje barnebarn er, men kanskje skrive litt om inntrykk, tanker, refleksjoner? Gi litt av oss selv? ■

JURISTPROSA – bindeledd til klienter?

Kommunikasjon er ikke alltid like enkelt - kan vi uttrykke oss slik at andre forstår hva vi mener? Og «henger vi med» når språkbruken endres og fornyes? En tidligere soroptimist, sikkert kjent for mange av dere, har her reflektert litt over ordbruk. AV INGER ANNE FISKERSTRAND

I mitt yrkesliv var jeg bl.a. 30 år advokatsekretær. Den gangen var en advokatsekretær privat sekretær for sin advokat. I dag ville det kanskje hete «privat assistent». Mine to første advokater var 10 år eldre enn meg. Min tredje advokat kunne aldersmessig vært sønnen min. Men han drev sin advokatpraksis på samme måten som sin far i starten. Nå driver han og hans kolleger selvsagt tidsriktig – i hvert fall teknisk, men jeg kan ikke la være å undres: Driver de tidsriktig også språkmessig?

Noe av det første jeg reagerte på da jeg begynte som advokatsekretær, var hvordan advokatene uttrykte seg på norsk. For meg å gå fra næringslivet til juristlivet var å gå bakover i tid - fra moderne prosastil til juristprosa. Min første advokat mente det tok ham et halvt år av studiene bare å tilegne seg språket i jussen.

Den eldre juristprosaen kan sammenlignes med kansellistilen fra 1800-tallet. En tilhenger av denne stilen forsøker å få plass for omtale av alle de forhold som har betydning for tankerekken, i en periode.

Et eksempel - riktignok parodierte - fra en gammel latinlærer: *"Om deg, min kjære Anders - skjønt ingen elev har oppført seg mer eksemplarisk enn du, har jeg, da du, da jeg på grunn av en forkjølelse, nøs, lo - fått en helt annen oppfatning."*

Dette er en såkalt syntetisk uttrykksform. Et annet eksempel:

"I den av aktoratets første hovedvitne avgitte forklaring hevdes det at den usedvanlig kraftige vinden, da han rodde i land, hvilket må ha vært omkring kl 1800, var sørvestlig, men at han, da han sto på kaien umiddelbart etter ferjekollisjonen, la merke til at den var gått over til mer vestlig."

Oversatt til en naturlig uttrykksform som ligger mer opp til den talespråklige - vil det lyde:

"I den forklaringen som det første hovedvitnet til aktoratet har gitt, blir det hevdet at vinden var usedvanlig kraftig da han rodde i land, og at den var sørvestlig. Det var omkring kl 1800. Men da han sto på kaien umiddelbart etter kollisjonen mellom fergene, la han merke til at den var gått over til mer vestlig."

Kansellistil blir i dag nærmest oppfattet som et skjellsord. Det er i grunnen urettferdig, for den gamle kansellistilens perioder kunne nemlig være estetisk og intellektuelt tilfredsstillende, med harmonisk og logisk organisering av overordnede og underordnede momenter - med bimomenter plassert i bisetninger og bi-bimomenter flettet inn som bi-bisetninger, slik at vi kunne få et hierarki av bisetninger - ref sitatet av den gamle latinlæreren.

Men vi må nok konstatere at utviklingen har trengt denne periodestilen opp i en krok. Når den har vist seg særlig levedyktig på det juridiske området er det lett å forklare. Jurister dyrker prejudikater, og når man slavisk etterligner prejudikatet, kjenner man seg på trygg grunn. Det er få forunt å kunne utfolde seg i frihet når man sitter oppover ørene i autoritative forgjengeres skrifter. Jurister er gjerne tradisjonstro og holder seg helst til former, ord og vendinger som har stått sin prøve gjennom år.

Man kan si at det moderne samfunn er komplisert, og vanskelige emner fordrer av og til et vanskelig språk. Og selvsagt kan man bruke ord og uttrykk utenfor den slagne landevei, men man må beregne sitt publikum. Hvor mange ganger fikk jeg ikke telefoner fra klienter som rett frem spurte: «Hva mener advokaten egentlig her?»

Juridiske tekster bør ikke være et reservat for foreldede ord og konstruksjoner, men holde noenlunde tritt med den almennelige språkutvikling.

Jeg har lyst å nevne noen enkle eksempler på hva jeg mener

man bør være oppmerksom på, og begynner da med det som jeg vil kalle nakent substantiv. Med nakent substantiv menes substantiv i entall uten noe som helst tilbehør - slik vi møter de i ordboka f.eks.

For ikke bare å nevne juridiske eksempel kan jeg nevne eksempel fra ligningsattesten:

- "Denne delen kan **skattyter** klippe fra hvis **mottaker** ikke trenger den"

Her hører vi at det passer best med bestemt form entall - **skattyteren - mottakeren**.

- "Denne delen kan **skatteyteren** klippe fra hvis **mottakeren** ikke trenger den"

Så har vi bruken av **partisipper** - eller skal jeg heller si overdreven bruk av partisipper:

Eksempel:

- "i kommunen bosatte personer"
- "de i § 2 angitte bestemmelser"
- "bruksretten til ektefellene tilhørende husbygninger"

Omskriver vi det til talespråk - bruksprosa - får vi:

- "**personer som bor i kommunen**"
- "**de bestemmelser som er gitt i § 2**"
- "**bruksretten til de husbygninger som tilhører ektefellene**"

som er mer i stil med moderne formspråk.

Dobbeltuttrykk er også noe jurister har en forkjærlighet for. De har en trang til å være uttømmende og sløser ofte med ord for samme tanke:

- "siste vilje og bestemmelse" - "tilliggende og tilhørende"
- "annet og videre varsel" - "død og maktesløs" - "bånd og tvang"
- "handel ogandel" - "nødt og tvungen" - "gjennomstudere"

Mange uttrykk kan ganske enkelt strykes, fordi de ikke bidrar noe til betydningen:

Eksempel:

- "slike foreninger skattlegges ikke for den **drevne** virksomhet"

Her kan man stryke drevne og kort og godt skrive

- "slike foreninger skattlegges ikke for virksomheten"

Jeg vil også ta med **abstrakte substantiver** - eller "**substantivjuken**". Det vil si en substantivisk omskrivning for en direkte verbal uttryksmåte:

- "være til hinder for" istedenfor "**hindre**"
- "at sakens avgjørelse utsettes, inntil han har avgitt en uttalelse om saken
istedenfor
"**saken blir ikke avgjort før han har uttalt seg om den**"
- "Kari foretar innhøsting av epler"
istedenfor
"**Kari høster epler**"

Gamle, halvdøde ord og uttrykk har også lett for å henge igjen i juristprosaen:

- erholde - istedenfor "**få**"
- begjæring - istedenfor "**anmodning**"
- erlegge - istedenfor "**betale**"
- tilendebringe - istedenfor "**avslutte**"
- foreligge rimelig grunn - istedenfor "**er rimelig grunn**"
- nærværende lov - istedenfor "**denne lov, loven, loven her**"
- er pliktig å - istedenfor "**skal**"

Denne listen er utrolig lang, men jeg skal være grei og stoppe her.

Nå er sikkert ikke juristprosaen dårligere enn annen fagprosa, men det var juristprosaen jeg levde med til daglig og jeg følte ofte trang til å tvangsinnlegge juriststanden på norskkurs.

Naturligvis er ikke alle jurister språklig klønete. Interesser og anlegg varierer her som på andre områder. Men få jurister har fått systematisk opplæring i språklig kommunikasjon. De har ikke lært å skjønne sitt yrkesspråk slik at de kan formidle fagstoff på en måte som er begripelig for utenforstående. De har forberedt seg grundig til sin yrkesgjerning, men de har forsømt arbeidsredskapet - **språket**.

Omgangen med språket er en viktig side av yrkesutøvelsen for jurister/advokater, og interessen for språkformen bør være til stede. Ikke minst overfor klienter.

Kanskje vi kan bli enige om noen enkle regler for språkvett?

- "**Det er ingen skam å sette punktum.**"
- "**Har du to ting på hjertet så si en ting om gangen**"
- "**Bli ikke smittet av substantivjuken**"

Advokater produserer en mengde ord hver eneste dag, og det er ikke alltid lett å finne skriftspråklig uttrykk for tanken. Men man bør arbeide med saken selv om man ikke har skjønner litterære ambisjoner. Også den som har fått språksans i nådegave må slite. Som Winston Churchill sa en gang: "I hate to write - I love having written." ■

B-blad

Norsk Soroptima
v/Synnøve Fagerhaug
Syvermarka 56, 6012 ÅLESUND

Info fra Unionskasserer:

Alle utgifter som SI Norgesunionen skal dekke, må være forhåndsgodkjent av Unionsstyret og anvist av Unionspresident eller Unionskasserer. Ved innsending av reiseregning/utgiftsrefusjon, benytt skjema «Reiseregning/-Refusjon av andre utgifter» som finnes på medlemsidene under SKJEMA.

Signert reiseregning/utleggsrefusjon med originale kvitteringer/billetter sendes Unionskasserer Wenche Wickstrand, Thorleifs alle 9, 0489 Oslo eller e-mail (unionskasserer@soroptimistnorway.no) innen 2 uker.

Info fra Unionssuppleant:

Norgesunionen leverer ulike Soroptimistprodukter, som presidentnål, medlemsnål og velkomstpakke ved opp-tak av nye medlemmer. For informasjon om produkter, priser og bestilling, se medlemsidene under BUTIKK. Bestill varer i god tid, det kan gå 14 dager før varene ankommer.

Varene bestilles hos Unionssuppleant Kari H. Simensen Breilid (unionssuppleant@soroptimistnorway.no) Mange klubber selger produkter som sjal oblater m.m., se oversikt under BUTIKK.

Oppslagstavla

Norske soroptimisters
utdanningsfond
bankgiro
2050.29.08511

Nytt kontonr Moldovaprojekt
2801.13.38765 (gammelt xxx.18.78155)

Sekretærinformasjon

Klubbene er nå selv ansvarlige for å holde informasjonen om sine medlemmer oppdatert i vårt medlemsregister.

Dette gjelder alle inn- og utmeldinger og endringer i medlemsopplysninger.

MEN - klubbene skal fortsatt sende inn melding til landssekretæren etter årsmøtene om hvem som er valgt til de ulike styreverv for påfølgende soroptimistår.

Disse opplysningene skal klubben IKKE legge inn. Frist for innsending er 1. mai.

Elektronisk skjema ligger på www.soroptimistnorway.no/skjema

Aktuelle webadresser

Stoff til Soroptima sendes til
soroptima@soroptimistnorway.no

Soroptimist International
www.soroptimistinternational.org

Rapportering av prosjekter
<http://reports.soroptimistinternational.org/reports>

Europaføderasjonen
www.soroptimisteurope.org

Soroptimist Project Matching
www.soroptimistprojects.org

FOKUS:
www.fokuskvinner.no

FNs kvinneorganisasjon:
www.unwomen.org

FN-sambandet:
www.fn.no

Viktige datoer

1. januar 2016:
Frist for å sende forslag til unionssekretæren om saker som ønskes behandlet på representantskapsmøte.

20. januar 2016:
Frist for å sende forslag til valgkomiteen.

31. januar 2016:
Frist for stoff til neste Soroptima.

Annonsepriser

Helside - kr. 2.800,- 1/4 side - kr. 700,-
1/2 side - kr. 1.400,- 1/8 side - kr. 350,-